

[Aksel Larsen.]

debat, saaledes kan og vil jeg ogsaa gøre nu: gaa let hen over Det radikale Venstre, fordi der virkelig ingen synderlig Grund er til at beskæftige sig med dette Rudiment i dansk Politik. Det har derimod adskillig mere Interesse at betragte de Bevægelser, som rejser sig ude omkring i Befolkningen, som endnu kun har en lille udbrudt Gruppe Venstremænd som Repræsentanter herinde paa Tinge, men som ved deres Omfang og Aktivitet er Aarsag til den tilsyneladende Kursændring, det ærede Medlem Hr. Krag har maattet foretage.

Disse Bevægelser er i og for sig karakteriseret i temmelig høj Grad netop ved den Tale, det ærede Medlem Hr. Holstein har holdt her. Det var en Tale, som med megen Omhu var opbygget efter de allerbedste nazistiske Skolemønstre: intet som helst reelt, konkret i den om, hvad man vil, men derimod en gennemgaaende og gennemgribende Kritik om alt og alle samt en systematisk og bevidst Stillen Tingene paa Hovedet, naar man taler om noget, der vedrører Arbejderbevægelsen. I øvrigt kender vi jo andetsteds fra det økonomiske Kriseprogram, de Herrer har, som er udtrykt i „Landboværnet“, det Organ for L. S., som det ærede Medlem Hr. Thomsen ikke kender noget til, naar man foreholder ham dets Artikler, men hvori man tilstrækkelig tydeligt og brutalt har sagt, at det, der ønskes, er, at Arbejderbevægelsen knuses, at Kornpriserne sættes op til det uhyrlige, samtidig med at man demagogisk søger at lokke Husmændene med Løfter om Afgifter til Kapitelstakst. Jeg tror, Husmændene skal betakke sig for at faa Lov til at betale efter Kapitelstakst, naar L. S.-Krag om en Kornpris paa 16 Kr. pr. Tønde bliver gennemført, samtidig med at man forlanger Margarineproduktionen delvis indstillet og Kronen skaaret yderligere ned, i øvrigt paa samme Maade, som det er sagt i denne Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Krag har laant fra det ærede Medlem Hr. Holstein.

Ved Finanslovdebatten i Efteraaret karakteriserede jeg paa mit Partis Vegne dels de forskellige Partier her i Tinget, dels Bevægelserne uden for Tinget, og jeg konstaterede dengang, at mens de — skal vi sige — hyperparlamentariske Partier, hvortil jeg i første Række regner de fire saakaldte gamle og store Partier, krampagtigt søger at gennemføre noget, der smager stærkt af den korporative Stat, ad parlamentarisk Vej, saa nærmer Retsforbundet, L. S., J. A. K., de forskellige Nazibevægelser o. s. v.

sig stærkt hinanden i Program, i Terminologi og i økonomiske Anskuelser, og vi ser, at denne Sammensmeltningssproces er skredet frem i Iltempo siden da. Hvert Ord, jeg sagde ved Finanslovens første Behandling, har bekræftet sig og bekræftes daglig gennem de fælles Møder, der holdes ude omkring i Landet, gennem de Udtalelser, de nævnte Bevægelser og Partiers Førere fremkommer med, og gennem den Linie for Kritikken, de alle sammen i Fællesskab anlægger.

Men det, som de har fælles med de 4 store Partier, er, at de ikke under nogen Omstændigheder ønsker rokket ved det bestaaende, og at de først og fremmest er varme og fanatiske Tilhængere af Lønssystemets og Lønslaveriets Bevarelse. Det falder ikke Repræsentanter for disse Grupper ind, selv om de nok saa meget loger for den arbejdende Befolkning, at tale om Kapitalismen som saadan, Kapitalismen som Helhed. De kender kun een Form for Udbytning, nemlig det, de kalder Renteudbytningen, og de lover den arbejdende Befolkning et Lykkeland, et Tusindaarsrige, hvis blot Landboerne kan slippe for at betale Renter, hvad enten det sker ad den Vej, der anvises i Ringkøbing, eller ad den Vej, der her under Debatten anvises af det ærede Medlem Hr. Axel Dam, nemlig Indførelse af det mystiske og af ingen definerede Grundskyld.

De slaar alle sammen om sig med Teorier. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam stillede sig endda op her som en af de faa, der tænkte her i Tinget, og mente, at det var nyttigt at beskæftige sig med Teorier. Men noget mere grumset, usammenhængende og meningsløst end det, Retsforbundets Talere kalder for Teorier, det finder man kun, naar Statsministeren taler om det, han kalder Marxisme. Retsforbundets saakaldte Grundskyldsteori er et Sammensurium af alle mulige Teoriers Resultater, som man har samlet sammen i en Gryde og kogt godt op. Saa mener man, det maa være særlig godt og kraftigt, fordi der er saa mange forskelligartede og for øvrigt hinanden direkte modstridende Ingredienser deri. Hvis det passer i Krammet, saa henter man en Sætning af Marx frem og lægger paa Katederet, og hvis det ogsaa passer i Krammet, saa henter man en Sætning frem fra Marx's bitreste Modstandere, kæder den til og siger: Her kan vi føre teoretisk Bevis for, at Grundskyld og Retsstat er det eneste ideale.

Paa samme Maade forholder det sig naturligvis med den værdige Pendant til Retsstatsmændene, det ærede Medlem Hr. Holstein, som her stillede sig op som sagkyndig, hvad angaar den egentlige Hemme-